

HIRDETÉSEINK

- A Kőhegyi-kápolnánk búcsúját szeptember 9-én, szombaton tartjuk. Ezzel kapcsolatban kérjük, hogy a Templom melletti téren gyülekezzenek a kedves hívek, akik ebbe a szép ünnepbe bekapcsolódnak, és 9 órakor indulunk ünnepi felvonulással a Kőhegyre, ahol 10 órakor lesz az ünnepi szentmise, melyet dr. Szederkényi Károly apát úr, Budapest-gazdagréti plébános, volt káplánunk celebrál.

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk, és szeretnénk, ha minden budaörsi ezt az ünnepet sajátosan is magáénak érezné, így szívesebben kapcsolódna imádkozó, szép közösségünkbe.

- Hétfőn Szent Ágostonra, egyházunk egyik legzseniálisabb egyéniségére, hittudósára emlékezünk, kedden Keresztelő Szent János vértanúságát ünnepeljük. Péntek elsőpéntek lesz, amikor betegeinket a kialakult rend szerint látogatjuk. Péntek szeptember 1-je, az iskolaév kezdő napja. Katolikus Iskolánk a reggel 8 órai szentmisén imádkozza ünnepi Veni Sanctéját, és ezzel reméljük, megkezdődik egy újabb áldásos esztendejük.

Az elmúlt héten a keresztség szentségében részesült:

Kiss Emőke Mária Kalmár Liliána Rozina

Az elmúlt héten templomunkban házasságot kötöttek:

Rizmayer Ákos – Kovács Bernadett Tünde

Kovács Gergely – Fignár Adrienne

Az elmúlt héten eltemetett halottaink:

Horváth Ferencné Anna Gyalog Ferenc

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik! És az örök világosság fényeskedjék nekik!

Egyházközségünk bankszámla-száma a CIB Banknál:

11103303-19828983-36000001

A budaörsi Nepomuki Szent János Plébánia Vasárnapi Értesítője

**Útravaló az évközi idő 21. hetére
2017. augusztus 27.**

OLVASMÁNY

Iz 22, 19-23

Az Ószövetségben vannak olyan események, amelyeket az apostoli igehirdetés előképnek fogott fel. Isten a prófétákon keresztül beleszólt a nép életébe és a hatalom gyakorlásának módját is ellenőrizte. Itt a kulcsok hatalma előképe Péter hatalmának.

Így szól az Úr Sebna udvarnagyhoz: „Kivetlek tisztségedből, és elmozdítalak hivatalodból. Azon a napon elhívom szolgálmat, Eljákimot, Hilkijahu fiát, és reá adom köntösödet, és rá erősítem övedet: a kezébe adom hatalmadat. Így atyja lesz Jeruzsálem lakóinak és Júda házának.

Az ő vállára teszem le Dávid házának kulcsát, amit kinyit, azt senki be nem zárja, s amit bezár, azt senki ki nem nyitja. Mint a szeget, szilárd helyre verem be, és dicsőséges trónjává lesz atyja házának.”

VÁLASZOS ZSOLTÁR

137, 1-2a. 2bc-3. 6 és 8bc

Válasz: Örökké tart, Uram, a te irgalmad: * ne vesd meg kezed alkotásait!

SZENTLECKE

Róm 11, 33-36

Ez a dicsőítő szöveg fejezi be az apostol elmélkedését a zsidó nép hitetlenségéről és Isten kifürkészhetetlen útjairól. Aki a hit szemével nézi az üdvtörténet eseményeit, az Isten bölcsességét, végzéseit, útjait úgy látja, mint titkot, amelybe az értelem nem képes behatolni. Egy dolog világos marad. Isten mint irgalmas Atya áll szemben a gyarló emberrel. Ő senkinek nem adósa, mindenkitől független, hiszen tőle van minden, mégis mindenkit a célhoz akar vezetni. Az ember csak hódolattal tekinthet a gondviselés megnyilatkozásaira.

Testvéreim! Milyen mélységesen gazdag az Isten bölcsessége és tudása! Milyen kifürkészhetetlenek szándékai, és milyen megfoghatatlanok útjai! Vajon ki látta az Úr gondolatait, és tanácsot ki adott neki? Ki kölcsönzött neki, hogy visszakövetelhetné tőle? Őbelőle, őáltala, és őérte van minden, övé a dicsőség mindörökké! Ámen.

EVANGÉLIUM

Mt 16, 13-20

Tanítása és csodái alapján Jézus joggal tette fel a kérdést, hogy kinek tartják őt. Péter válaszából és Jézus magyarázatából kitűnik, hogy a hit az Isten Fiában csak kegyelmi ajándék lehet, nem az emberi képesség eredménye. Jézus ezt a hitet akarja megszilárdítani az Egyházban. Pétert sziklaalappá teszi, ezért megrendülés nélkül fogja hordozni a hitet. Egyben hatalmat ad neki, hogy ezt a hitet kifelé, az Egyház közösségében is láthatóvá tegye. Ő elég erősnek érezte magát arra, hogy az Isten országának ügyét gyarló emberekre bízza.

Abban az időben:

Amikor Jézus Fülöp Cezáreájának vidékére ért, megkérdezte tanítványaitól: „Kinek tartják az emberek az Emberfiát?” Ezt válaszolták: „Van, aki Keresztelő Jánosnak, van, aki Illésnek, mások Jeremiásnak vagy valamelyik prófétának”. Ő tovább kérdezte őket: „Hát ti kinek tartotok engem?” Simon Péter válaszolt: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.” Erre Jézus azt mondta neki: „Boldog vagy Simon, Jónás fia, mert nem a test és a vér nyilatkozta ki ezt neked, hanem az én mennyei Atyám. Ezért mondom neked, hogy te Péter vagy, és én erre a sziklára építem Egyházamat, s a pokol kapui nem vesznek erőt rajta. Neked adom a mennyek országának kulcsait: Amit megkötsz a földön, meg lesz kötve a mennyben is, és amit feloldasz a földön, fel lesz oldva a mennyben is”.

Akkor lelkére kötötte a tanítványoknak, el ne mondják senkinek, hogy ő a Messiás.

Az Eucharisztia a szeretet szentsége

A szentmiseáldozat

- részlet Szabó Ferenc SJ írásából -

„Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre”

Az utolsó vacsorán Jézus meghagyta apostolainak és utódaiknak, hogy az ő nevében ismételjék meg tetteit és szavait: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!”). A Jézus rendelkezése, parancsa szerint végzett Eucharisztia az Egyház központi szertartása: „Krisztus halálának és feltámadásának emlékezetére”: az irgalom szentsége, az egység jele, a szeretet köteléke (Szent Ágoston); húsvéti lakoma, melyen Krisztust vesszük magunkhoz, lelkünket a kegyelem tölti el, és a jövő dicsőség záloga nekünk adatik (Úrnapj officium). Jézus parancsa nem pusztán emlékezetbe idézést jelent, hanem liturgikus ünneplésre vonatkozik. Azt akarta, hogy az apostolok és utódaik liturgikusan ünnepeljék Krisztus életét, halálát, feltámadását és közbenjárását az Atyánál – amikor is hathatósan megjelenítik húsvéti misztériumát. A szentmisében a „teremtő emlékezés” tehát *Krisztus húsvétjának*, üdvhozó halálának és feltámadásának *hathatós megjelenítése* a Szentlélek erejében.

Az Eucharisztia a halálba induló Jézus IGEN-je volt az Atyának

Nemeshegyi Péter SJ ezt így magyarázza: „Igent mondott az Atya akaratára szerinti szenvedésére és kereszthalálára, önként elfogadta azt, mint az isteni szeretet felülmúlhatatlan tanúságát. Igent mondott az új szövetségre, arra az örök békeszövetségre Isten és az emberiség között, amely az ő életáldozatában lesz valóság. Igent mondott tanítványainak, nekik adta magát, hogy velük legyen mindenkor, mint életközösségük forrása és köteléke. Igent mondott, a remény igenjét, a feltámadási örök életre, ahová bennünket vár, hogy együtt igyuk az új bort az Atya házában. – Amikor elrendelte, hogy ‘ezt tegyük emlékezetére’, Jézus ezt az ő igenjét – az Atyaisten által végtelen szeretettel elfogadott igenjét – adta nekünk, hogy mi is az ő igenjével állhassunk az ő atyja és a mi Atyánk elé. Mikor Jézus igenje a mi igenünk lesz, igent mondunk Jézus emlékére, hittel, hálával: igen, életünk, reményünk egyetlen alapja, aki értünk meghalt és feltámadott; igent mondunk azáltal, hogy Őt most esszük és isszuk, és így elismerjük, hogy teremtmények vagyunk, akiknek valóságos élete nem más, mint egybeforrás Jézussal. (...) Igent mondunk embertársainknak, akikkel egy asztalhoz hívt az Úr, akikkel együtt esszük az egy és egyetlen Kenyeret, amely által eggyé lesz az emberek sokasága.”

(Teljes cikk: http://hu.radiovaticana.va/news/2017/07/14/eucharisztia_a_szeretet_szentsége_ii_a_szentmisealdozat/1325012)

